KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 602/2014

av den 4 juni 2014

om tekniska genomförandestandarder för att underlätta konvergens inom tillsynspraxis för genomförandet av extra riskvikter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ([1]), särskilt artikel 410.3, och

av följande skäl:

(1) Det är lämpligt att föreskriva tekniska genomförandestandarder för att underlätta konvergens inom tillsynspraxis för genomförandet av en enhetlig metod för att bedöma institutens väsentliga överträdelser av kraven på grund av försumlighet eller underlåtenhet och tillämpningen av de extra riskvikterna. För att underlätta konvergens inom tillsynspraxis vid tillämpning av extra riskvikter bör en lämplig formel definieras. Genom formeln bör en proportionerlig extra riskvikt på minst 250 % fastställas, som gradvis ökar vid påföljande överträdelser av artiklarna 405, 406 eller 409 i förordning (EU) nr 575/2013. En lämplig faktor bör införas i formeln för att göra det möjligt att tillämpa en lägre extra riskvikt i fall av exponeringar som har undantagits i enlighet med artikel 405.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

(2) Denna förordning bygger på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska bankmyndigheten har överlämnat till kommissionen.

(3) Europeiska bankmyndigheten har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska genomförandestandarder som den här förordningen baseras på, analyserat de potentiella kostnaderna och fördelarna därav och begärt ett yttrande från bankintressentgruppen, som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([2]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Allmänna överväganden

1. De behöriga myndigheterna ska se till att eventuella extra riskvikter som införs i enlighet med artikel 407 i förordning (EU) nr 575/2013 tillämpas på alla relevanta värdepapperiseringspositioner som innehas av ett institut som påverkas av en väsentlig överträdelse av artikel 405, 406 eller 409 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. Om ett institut korrigerar sin överträdelse av de krav som anges i artikel 405, 406 eller 409 i förordning (EU) nr 575/2013 ska den extra riskvikten upphöra att gälla så snart korrigeringen anmäls till den behöriga myndigheten.

([1]) EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om upprättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

3. Vid bedömningen av huruvida en extra riskvikt ska införas ska de behöriga myndigheterna överväga både väsentligheten av överträdelsen av artikel 405, 406 eller 409 i förordning (EU) nr 575/2013 och dess relevans för riskanalysen av värdepapperiseringspositionen. Väsentligheten ska bedömas i både kvantitativa och kvalitativa termer och, i förekommande fall, både på individuell och på konsoliderad nivå. Vid bedömning av väsentlighet ska de behöriga myndigheterna bland annat överväga överträdelsens varaktighet, storleken på de berörda positionerna och huruvida institutet har försökt att aktivt korrigera överträdelsen.

4. Vid bedömningen av om ett institut, på grund av försumlighet eller underlåtenhet, i väsentligt hänseende inte har uppfyllt de krav som anges i artikel 405 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna inte påverkas av originatorns, det medverkande kreditinstitutets eller den ursprungliga långivarens eventuella underlåtenhet att upplysa om sitt åtagande att bibehålla ett väsentligt ekonomiskt intresse på minst 5 % i fråga om tidigare värdepapperiseringar, om institutet kan visa att man har tagit lämplig hänsyn till dessa omständigheter.

5. I fall av en väsentlig överträdelse av de upplysningskrav som anges i artikel 409 förordning (EU) nr 575/2013 till följd av institutets försumlighet eller underlåtenhet, ska behöriga myndigheter införa en extra riskvikt för originatorns, det medverkande kreditinstitutets eller den ursprungliga långivarens bibehållna positioner i, eller annan exponering för värdepapperiseringen i fråga.

6. När de behöriga myndigheterna bedömer om institut i väsentligt hänseende på grund av försumlighet eller underlåtenhet underlåtit att uppfylla kraven i artiklarna 405, 406 eller 409 i förordning (EU) nr 575/2013 för värdepapperiseringspositioner som utfärdats från och med den 1 januari 2011 och före den 1 januari 2014 kan de överväga om dessa institut mellan utfärdandedatum och den 31 december 2013 fortlöpande uppfyllde kraven i artikel 122a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG ([1]) och i riktlinjerna för artikel 122a i direktiv 2006/48/EG utfärdade av Europeiska banktillsynskommittén ([2]).

Artikel 2

Beräkning av extra riskvikt

Om ett institut i ett eventuellt väsentligt hänseende inte uppfyller de relevanta krav som anges i artiklarna 405, 406 eller 409 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna använda följande formel för att fastställa den totala riskvikten (total RW) i enlighet med den metod som fastställs i artiklarna 245.6 och 337.3 i förordning (EU) nr 575/2013:

Total RW = Min[12,5; ursprunglig RW × (1 + (2,5 + 2,5 × överträdelsens varaktighetår) × (1 – undantag från artikel405-procentenhet))]

Där

12,5 är en faktor som representerar det maximala värde som den totala riskvikten kan nå.

Ursprunglig RW är den riskvikt som skulle tillämpas på värdepapperiseringspositionerna om ingen extra riskvikt infördes.

2,5 är den minsta koefficienten för den ursprungliga riskvikten för att beräkna den extra riskvikten.

Överträdelsens varaktighetår är överträdelsens varaktighet, uttryckt i år, avrundad nedåt till närmaste 12-månadersperiod. Denna variabel är lika med ”0” för en överträdelse på mindre än 12 månader, lika med ”1” för en överträdelse på mer än 12 månader men mindre än 24 månader, lika med ”2” för en överträdelse på mer än 24 månader men mindre än 36 månader, etc. Varaktigheten ska generellt mätas från det att överträdelsen börjar för värdepapperiseringen, även om behöriga myndigheter, med hänsyn tagen till de särdrag som kännetecknar värdepapperiseringen, kan fastställa andra tidpunkter. Med överträdelse avses en överträdelse av ett eller flera av kraven i artikel 405, 406 eller 409 som kan utlösa en extra riskvikt. Med tiden ska överträdelsen övergå till en ”senare överträdelse” om den inte korrigeras, vilket leder till en gradvis ökning av den extra riskvikten.

Undantag från artikel405procentenhet är en variabel lika med ”0,5” om artikel 405.3 i förordning (EU) nr 575/2013 är tillämplig på de värdepapperiseringspositioner på vilka den extra riskvikten beräknas, och lika med ”0” om sådana undantag inte tillämpas.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1).

([2]) http://www.eba.europa.eu/documents/10180/106202/Guidelines.pdf

Artikel 3

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juni 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande